

EL TROBAMENT AMB LA REGLA DE SANT BENET

per JUDITH FREI

La mateixa Regla ensenya al monjo l'obligació que té de conèixer-la. El capítol LVIII insisteix una vegada i una altra que la Regla ha de ser llegida al novici perquè sàpiga de quina manera concreta haurà de servir el Crist.

El monjo ha de viure «segons la Regla». Cadascú, però, no la interpretarà seguint les seves idees personals. La interpretació vàlida, tenint en compte la importància del tema, és la de l'abat i de la comunitat, que la determinen i la fixen en les Declaracions i el Costumari de cada monestir. Cal assenyalar, però, que el qui interpreta la Regla en una comunitat monàstica viu ell mateix lligat a la Regla i a la tradició monàstica anterior i posterior a sant Benet. El mateix Benet diu a l'abat que un dia haurà de donar comptes del seu ensenyament i, per tant, de la seva interpretació de la Regla.

El qui interpreta la Regla no pot caure ni en el subjectivisme ni en la parcialitat, malgrat que, certament, cada persona té la seva manera de copsar les coses. Però, quan hom interpreta la Regla, no hi cap el desig d'atènyer quelcom personal o de justificar les pròpies idees. La Regla hauria de ser una mena de fornal on el monjo, com l'or, es va purificant, i on es prova l'autenticitat de la seva vocació. Els monjos no han d'assemblar-se als sarabaïtes, que tenen com a llei els seus propis desigs, sinó que, provats per la Regla, que els ha fets fermes, i no tous com si fossin de plom, romanen oberts als ensenyaments d'aquesta Regla i en fan vida.

El principi d'interpretació, doncs, s'ha de situar fora de nosaltres mateixos i dels nostres interessos. No són pas els nostres desigs ni els nostres gustos particulars els qui donen la pauta d'aquesta interpretació, sinó l'Evangeli, un profund coneixement de la Regla, de les seves fonts, de la tradició monàstica i un recte judici de la situació concreta del nostre temps que s'encarregaran de fer vida d'aquesta Regla.